

12.04.2015 – 2. neděle velikonoční – cyklus B

Čtení

Sk 4,32-35 - Žl 118,2-4.16ab+17-18.22-24 - 1 Jan 5,1-6 - Jan 20,19-31

Text evangelia pro děti

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: "Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou." Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: "Viděli jsme Pána." On jim však odpověděl: "Dokud neuvidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím." Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: "Pokoj vám!" Potom vyzval Tomáše: "Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící." Tomáš mu odpověděl: "Pán můj a Bůh můj!" Ježíš mu řekl: "Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili." Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Slova k vysvětlení

Blahoslavený: více než šťastný; člověk je „naplněn“ radostí tak, že už větší nemůže mít

Zázrak: zvláštní znamení Boží přítomnosti mezi námi, Bůh zjevuje lidem svoji lásku i moc skrze činy lidským rozumem nevysvětlitelné (v Bibli např. uzdravení, nasycení, vzkříšení)

Mesiáš: pomazaný, očekávaný král z Davidova rodu, jak ho předpověděl prorok Izajáš, Ježíšovi učedníci ho poznali ve svém učiteli Ježíši Nazaretském a uvěřili v něj

Zamyšlení pro práci s dětmi

Komentář k evangeliu: Text evangelia obsahuje dvě témata: Ježíšovo setkání s Tomášem a dar Ducha Svatého na odpuštění hříchů. Malým dětem prezentujeme jen jedno z nich, které je pro ně srozumitelnější. Vybrali jsme Tomášovu víru v Ježíše: Ježíš prošel zavřenými dveřmi, stanul uprostřed vystrašených učedníků a ukázal jim jizvy na svém těle. Když ho poznali, vystřídala jejich strach radost! Jeden z nich, Tomáš, nebyl v tu chvíli s nimi. Těžko se mu věřilo vyprávění druhých, potřeboval důkaz: vidět Ježíše a dotknout se ho. O týden později Ježíš opět přichází a dává se Tomášovi poznat. Tomáš už se nepotřebuje dotýkat Ježíšových ran. Uvěřil, sotva ho uviděl. Znal Ježíše jako Pána, kterého se rozhodl poslouchat a nyní své rozhodnutí opakuje a potvrzuje. Uznává ho také jako Boha.

Poselství textu o spáse: Ježíš, Boží Syn, se stal člověkem, žil „nás“ život a zemřel na kříži. Třetí den ho Bůh vzkřísil a on stál a stojí stále uprostřed učedníků (i nás) živý! Učedníci (i my) přijali Ducha Svatého – Ducha Pokoje. Proto nepotřebujeme rozumět všemu, co je nad naše chápání. Učedníci svému Pánu a Bohu věří.

Souvislost s liturgií: Při mši svaté vyznáváme svoji víru. Říkáme: „... věřím v Boha... v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho...“ Když vyznáváme svoji víru, potvrzujeme tím, komu patříme. Ježíš je naším Pánem. Chceme se od něj učit a následovat ho.

Mladším dětem je vhodné ukázat souvislost s tajemstvím víry: poté, kdy kněz pronese nad chlebem a vínem slova, při kterých se stávají tělem a krví Ježíše Krista, modlí se všichni společně „tajemství víry“.

Všichni potvrzujeme, že i když před sebou stále vidíme chléb a kalich s vínem, věříme, že jsou tělem a krví Kristovými, který přemohl svou obětí na kříži zlého a zůstává přítomen mezi námi, abychom i my s jeho pomocí vítězili nad zlem. A až se naplní čas, znovu přijde a uvidíme jeho slávu. Tehdy bude zlo definitivně zničeno i v našem světě a v našich životech. Pomalu můžeme recitovat: *Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme.*

Starším můžeme též připomenout smysl gesta pozdravení pokoje, který není jen jakýmsi blahopřáním, které si přejeme jako lidé mezi sebou. Pokoj je darem vzkříšeného Ježíše Krista, který si tímto gestem vzájemně předáváme. Jako bychom říkali: já jsem uvěřil ve vzkříšeného Ježíše, který přemohl zlo, radujme se z toho a mějme se rádi. Tak budeme naplňovat Kristovo poslání být svědky daru Ducha Svatého, který sjednocuje a pomáhá nám odpouštět.

Plnější smysl – aktualizace poselství pro náš život: Pán Ježíš před sebou vidí Tomáše, své učedníky, všechny lidi a také nás, když říká: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ (v. 29) To se přece týká i nás. Neviděli jsme Ježíše a uvěřili jsme v něj. Víra nám otevírá oči, abychom „viděli Ježíše“ v eucharistii, a také v druhých lidech. Tak se stáváme i my jeho učedníky, když Ježíše přijímáme a druhým přejeme „Ježíšův pokoj“. Pán Ježíš Tomáše povzbudil k víře. Nezlobil se na něj, že chtěl důkaz. Šel mu naproti, jako jde naproti každému z nás.

3 – 6 let

Koho máš opravdu rád? Maminku... Když někoho máme rádi, věříme mu. Také si děláme vzájemně radost. Mamince důvěřujeme, ona nás učí nové věci. Když řekne, ať nebereme do ruky zápalky (např. když chystáme svíčku k večerní modlitbě), že bychom se ošklivě spálili, věříme jí a nepotřebujeme se přesvědčit, že je to pravda. Maminku máme rádi a víme, že ona pro nás chce jen to nejlepší. Podobné je to s Pánem Ježíšem. On nám ve svém životě ukázal, jak se máme chovat k sobě i druhým lidem, potom z lásky k nám za nás všechny zemřel na kříži a třetí den vstal z mrtvých a ukázal se svým učedníkům. On nás má rád a my mu věříme.

6 – 9 let

Učedníci se radují. Viděli živého Pána! Tomáš mezi nimi nebyl. A připadá mu to celé divné. Jak by mohl ukřižovaný Ježíš přijít mezi učedníky? Také se ti někdy stalo, že ti nějaké Boží jednání připadalo neuvěřitelné? ... Co mohlo přivést Tomáše k tomu, že nazval Ježíše svým Pánem a Bohem? Pán Ježíš Tomáše neodmítl, ani mu nevyčítá, že chtěl nějaký důkaz o Ježíšově vzkříšení. Vyšel mu vstříc, přijímá ho stejně jako ostatní učedníky, je mu blízko, přeje – dává mu pokoj.

9 – 14 let

V prvním čtení vnímáme, jak církev v začátcích prožívala jednotu. Tato zpráva o jednotě věřících následuje po zprávě o přijetí Ducha Svatého. On spojuje věřící v Krista. Co spojovalo učedníky? Viděli vzkříšeného Krista (v. ...). Jen Tomáš mezi nimi nebyl. Ježíš myslel také na nás, kteří ho nemůžeme vidět vlastníma očima, ale pouze očima víry. (v. 31) Když Pán Ježíš žil na této zemi, ani tehdy lidem nestačilo jenom ho vidět. Mnozí ho uviděli a neuvěřili v něj. Ale ti, kteří v něm poznali Boha – Božího Syna, přijali ho jako svého Pána - Pána svého života. Naše postavení se tolik neliší od postavení těch, kteří žili v Ježíšově době. My Ježíše nepotkáváme jen tak na ulici, nevidíme ho. Když uvěříme jeho slovům a přijmeme Božího Ducha, tak jako poté Tomáš, nemusí nám to v cestě za naším Pánem a Bohem být překážkou.

Aktivita

3 – 6 let

Pomůcky: papír, pastelky

S dětmi budeme postupně kreslit postavu. Použijeme úvodní motivaci a návodné otázky, např. „Představ si člověka, kterého máš moc rád a důvěřuješ mu. Zkusíme si ho namalovat: Ví si většinou se vším rady? – Nakreslíme hlavu... Všimne si, když potřebuješ pomoci? – Nakreslíme oči... Umí se smát?“

– Nakreslíme pusu... Dokáže ti naslouchat, když něco říkáš? – Nakreslíme uši... Umí nám pomoci? – Nakreslíme tělo ... Umí se radovat? – Nakreslíme srdce ... A tak pokračujeme s celou postavou.

6 – 9 let

Pomůcky: obrázek ovečky, větší rozměr papíru, šablony těla ovečky (tvar mráčku), tempery, štětce, černé fixy

Dětem ukážeme obrázek ovečky na velkém papíru. Je tady sama... ale určitě k někomu patří, ovečky společně tvoří stádo. Ke komu patříme my? Patříme do naší rodiny, také tvoříme třídu se spolužáky, máme partu na výtvarce... necháme děti jmenovat. Patříme také do této farnosti. Kdo je Pánem našeho farního společenství a každého z nás? Všichni společně patříme Ježíši Kristu. On je náš Pán a Bůh. Jemu patřit, je dobré. K ovečce domalujeme další ovečky: šablony pomalujeme temperami a tiskáme je kolem první ovečky. Černým fixem jim domalujeme nohy (čárky) a hlavičku (oválek). Nakonec domalujeme Dobrého pastýře.

9 – 14 let

Pomůcky: vlnitý papír výrazné barvy, dřevěná míchátko (běžně ve fast food), lepidlo nebo tavná pistole, fixy

Jak vnímáme blízkost vzkříšeného Ježíše? Nenutíme děti, aby si Boží blízkost nějak představovaly ve své fantazii. Necháme jim prostor, aby přemýšlely nad souslovími: půjdeme do chrámu Páně, přistoupíme ke stolu Páně, jsme lid Páně apod. Pak z dřevěných míchátek stavíme „stůl nebo chrám nebo...“, přilepíme je k papíru a nad to napíšeme „EKLÉSIA“, což je řecký výraz pro „církev“ a překládáme jej jako „shromáždění Páně“. Všem bez rozdílu Bůh daruje svého Ducha a s ním pokoj. Jeho POKOJ si přejeme navzájem: v církvi i mimo ni.

Obrázek

Pán můj a Bůh můj